

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

LEDEN 2011 *** ROČNÍK XII. *** ČÍSLO 1

Citát inspirující:

Kdo sestoupil do poézie, už nevystoupí ...

Vladimír Holan

Václav FRANC

VÍRA

Stále ještě věřím
ve dvě zdravé ruce
rozum
cit

Stále ještě věřím
že pravda
může pravdu
aspoň občas
mít

KOBRA NOVĚ DO NOVÉHO ROKU

Do nového roku, již do dvanáctého ročníku, vstupuje Kobra nově. Rozhodl jsem se po letech, kdy se nijak výrazně neměnila grafika, změnit Kobru a nedělat ji už nadále ve formátu doc, ale přejít do formátu pdf. Slibuji si, že touto změnou dojde jednak k zjednodušení práce při kopírování či tištění a zároveň i zmenšení souboru při vkládání fotografií a obrázků, takže se Kobra bude lépe posílat meilem a snad potěším i Martina, který musel Kobru přetahovat právě do formátu pdf a vystavovat ji na stránkách www.ikobra.cz. Zároveň bych tím chtěl umožnit vkládání většího množství fotografií z našich akcí. Přešel jsem i na nový formát písma, z Arielu na Times New Roman.

Pokud jste až dosud ničemu neporozuměli, tak si s tím nelámejte hlavu, neboť pro většinu z vás se nic nemění. Prostě a jednoduše kolem pátého každého měsíce byste měli dostat meilem další Kobru.

Tradiční rubriky zůstanou nezměněny, najdete opět „Víte, že ...“, „Řekni mi, co čteš ...“ atd. Jen právě u „Řekni mi, co čteš ...“ bych chtěl časem dojít k tomu, že psaní o knížkách přesunu do ČAJe, neboť i ČAJ bude od ledna 2011 jiný. Jak o tom nakonec píší i v příspěvku věnovanému lednovému číslu ČAJe č. 52. V důsledku malého zájmu autorů z Jičínska a přetlaku zájmu autorů odjinud se ČAJ postupně bude měnit na časopis, kde budou hosté dostávat víc prostoru, budou tam i příspěvky domácích, ale chci tam zařazovat i rozhovory, ankety a zajímavosti právě o knihách, aby z našeho druhého časopisu vznikl nejen prostor pro uveřejňování příspěvků, ale taková „malá literární revue“. Uvidím, jak se mi v letošním roce tento záměr podaří naplnit.

Takže jsem si opět do nového roku naložil, doufám, že na to všechno nezůstanu sám a aspoň občas mi někdo pomůže.

A když jsme u těch změn, tak jsem si uvědomil, že se na tuhle moji fotku díváte už více než deset let. Říká se sice, že „muži nestárnou“, ale ... ač se to nezdá, letos se zakulatím a slibuji, že i s tou fotkou něco udělám!

Ať v Kobře nacházíte to, co hledáte!

Václav

VÍTE, ŽE ...

- Ve sborníku „Na dně moře verš“ z 11. dnů poezie v Broumově 2010 je uveřejněna tvorba Hany Runčíkové (3 básně „Nápis na čelo“, „Aurora borealis“ a „ bez názvu“) a Václava France (báseň „Velikonoce“).

- Hana Runčíková a Bohumír Procházka se zúčastnili setkání autorů v Příchovicích ve dnech 26.- 28.listopadu 2010.

- Václav Franc se zúčastnil vyhlášení literární soutěže „Zlatá bula, který pořádá Vzdorspolek. Akce se konala v Pardubicích v sobotu 27.listopadu 2010.

- V Jičínském deníku vyšel v úterý 30.listopadu 2010 článek Lenky Rancové „Draga Zlatníková: Svůj domov si neseme všude s sebou“. Text je doplněn fotografiemi ze křtu knihy „Bosenský kat“ v Českém centru v Praze, kde je zachycena Draga Zlatníková společně s autorem knihy Ranko Risojevičem.

- Josef Jindra vydal vlastním nákladem v prosinci 2010 svoji třetí sbírku „Střípky v zemi“ a zároveň i druhé vydání úspěšné sbírky „Bělení prádla“, která vyšla poprvé v roce 2004.

- V časopise „Knižní novinky“ (číslo 24-25/2010, ročník IX, vydáno 6.prosince 2010) vyšel článek Bohumíra Procházky „Dějiny Jičína“, o knize Jindřicha Francka a Kristýny Peroutkové-Matějkové.

- Ve zpravodaji SVK Hradec králové „U Nás“ (číslo 4/2010, ročník 20, vyšlo 7.prosince 2010) vyšel článek Jany Benešové „Čeká nás významné výročí“, ve kterém autorka informuje o chystaných akcích u příležitosti 100.výročí narození Václava Čtvrtka.

- V Nových Novinách vyšel v pátek 17.prosince 2010 článek Václava France „Literární spolek letos slavil 20 let trvání“, který seznamuje čtenáře o činnosti LiSu v roce 2010.

- Občanské sdružení Benjamínek v Domažlicích vydalo v prosinci 2010 CD „Benjamínkovy pohádky nejen na dobrou noc“, na kterých najdete pohádky Václava France a dva jeho zhudebněné texty ze souboru „Olympiáda v ZOO“.

-Báseň „Karel Hynek na Kosti“, kterou Josef Jindra přednášel na našem večeru „Toulky s Máchou“, vyšla jako titulní báseň v prosincovém čísle časopise OJKT. Tato báseň byla také oceněna v celostátní soutěži „Zemi krásnou, zemi milovanou“ v pražském DBK, kde soutěžily dohromady obrázky, fotografie, verše, povídky aj. věnované Máchovi.

-Báseň Josefa Jindry „Když na Štědrý den sněží“ vyšla v záhlaví prosincového čísla obecního časopisu Obec Rabakov.

- V Knihovně Václava Čtvrťka v Jičíně můžete v galerii Radosti vidět od 3. ledna do 31.ledna 2011 výstavu fotografií Bohumíra Procházky „Pověsili mě v Radosti“.

Václav

SCHŮZKA LiSU – 1.PROSINCE 2010

Schůzka LiSu 1.prosince 2010 se konala za účasti těchto členů a sympatizantů: Jebavá, Zlatníková, Žantovský, Procházka, Jindra, Benešová a Franc (následně došla i Pluhařová).

Úvodní část schůzky byla věnována organizačním záležitostem, v druhé polovině jsme potom letošní rok oslavili posezením v restauraci Lucie.

Příští schůzka se koná ve středu 19.ledna 2011 v KVČ v 17 hodin, předběžně termín další schůzky 16.února 2011.

Přineste s sebou svoje nové texty!

Václav

JOSEF JINDRA – STŘÍPKY V ZEMI

V prosinci 2010 vydal vlastním nákladem sobotecký básník Josef Jindra svoji třetí sbírku poezie „Střípky v zemi“. Útlá knížečka obsahuje 29 básní a jak sám autor v úvodu píše, jsou to „střípky různobarevné“, řada z nich vyšla třeba v regionálním tisku (něco i v Kobře či ČAJi) či na internetu, ale je dobře, že Josef Jindra ono různobarevné kvítí svázal a uvil do pěkného souboru. Navíc když knížečku vkusně doplnila trojice malířek, žen různých profesí i výtvarných stylů. A tak vedle téměř dvorní ilustrátorky Káti Krausové (známe z předchozích sbírek) najdeme ve sbírce kresby Marty Bachové a Hany Srbové.

Co říci k různorodé tvorbě Josefa Jindry? Opět autor vychází ze svého rodného kraje (Ta ranní chvíle, Píseň o smutném ovčákovi, Humprecht, Karel Hynek na Kosti, atd.), ale všímá si i dnešních problémů a života kolem (Balada soudcovská, Právní jistota, To co jsme zač). Nechává zaznít i splínům a bolístkám na duši, které každý básník prožívá (Příliš levný dárek, Večery u jezera) a pochopitelně nemůže chybět ani láska v různých obměnách a podobách (Milenka letní noc, Čokoládová láska, Verše pro Evu, Hlas). Tak trochu mě překvapuje, že autor zařadil báseň Čtrnáctiletý plus, je sice vtipná, ale nevím, jestli bych měl já sám obvalu tuto báseň zařadit.

V každém případě jsou Josefovy verše příjemné, jejich čtení v čase vánočním (Když na Štedrý den prší, Když na Štedrý den sněží) navozuje tu správnou sváteční atmosféru. Zároveň i nostalgicky vyvolávají vzpomínky na časy minulé, a tak si dovolím popřát Josefu Jindrovi, aby neustával a jako „Hledač zlatých pokladů duší“ (viz báseň Návrat času), pokračoval ve škádlení múzy poezie ještě řadu let, aby „v pokoře žalu i v lásky objetí/ šel s námi ...“ (viz Česká zvonička) stále dál oním překrásným krajem Českého ráje.

Václav

Josef Jindra vydal i 2.vydání jeho druhé sbírky Bělení prádla. Obě knížky lze zakoupit u autora.

K jeho nové sbírce „Střípky v zemi“ se ještě vrátím v ČAJi.

STAVITELÉ CHRÁMU POEZIE

V pátek 10.prosince 2010 večer jsem prožíval svůj předčasný „Štědrý večer“, o dva týdny dříve se totiž v sále Boženy Němcové v Památníků národního písemnictví v Praze konal křest knihy „Stavitelé chrámu poezie“, který vydala Agentura KRIGL Praha, ilustrovala ji Zora Jandová a knihu sestavil Jiří Halberštát.

Byl to příjemný večer se vším všudy. Byl jsem v Praze již dřív, tak jsem přišel do sálu poměrně brzy, asi hodinu před zahájením, a tak jsem měl možnost promluvit s panem Kriglem i panem Halberštátem, ale i s celou řadou dalších osobností, např. Vráťou Ebrem, jedním z kmotrů knihy, ale i s autory, kteří přispěli do knihy svými verši. Namátkou uvedu třeba Olgu Nytrovou, Miroslava Siegla (mimořádně nejstaršího autora) či Richarda Vybírala. Ale těch známých tváří bylo ... prostě nepočítaně. Na židlích byla jména všech 78 autorů a autorek v abecedním sledu. Díky zasedacímu pořádku jsem seděl ve společnosti básničky Marty Francové a měl jsem sedět vedle písničkáře Josefa Fouska a starého známého Ivana Fontány (bohužel oba chyběli). Těch neformálních setkání bylo dost, promluvil jsem třeba s Michalem Černíkem. Měl jsem tu možnost říci mu, že si pamatuji na jeho jednu báseň (Nejtajnější místo), kterou jsem si kdysi vypsál, a to jsem vůbec netušil, že se s mistrem sejdeme v jedné knížce.

Nevím, kolik přesně nás autorů do PNP v onen večer přišlo, ale sál doslova praskal ve švech. Dokonce pan Krigl vyhrál sázku (dvě lahve kefiru) nad Vráťou Ebrem, že přijde víc jak stovka lidí, což bohatě překročil.

O šesté začal program, zaspívala Zora Jandová (s dcerou Esterkou) za hudebního doprovodu Zdeňka Mertty, a pak se na pódiu vedle majitele agentury (Krigl) a sestavovatele (Halberštát) střídali kmotři, postupně Vráťa Ebr, pan doktor Cimický, chyběl jen pan Šmoldas. Svoje si řekla i Zora Jandová, která básníky vymalovala v kočičí podobě. O hudební vstupy se postaralo i trio sester Kriglových, z nichž jedna zpěvačka (Jana Kriglová) je zastoupena v knize i jako básnička.

Příjemný program v závěru vyvrcholil vlastním křtem a

příslibem, že tahle první vlaštovka vůbec nemusí být poslední. Následovalo předávání autorských výtisků všem přítomným autorům a program přešel do neformální diskuze.

Zaujalo mě vystoupení pana Halberštáta, jeho líčení, jak kniha a především výběr autorů, vznikala. Někdy veselé, někdy smutné historiky (jeden z autorů, kteří poslali příspěvky, během přípravy knihy zemřel). Vzpomněl jsem si při jeho vyprávění na jednu autorku od nás. Jako by ten příběh vyprávěl za mě. Poslala mu jedna asi osmdesátiletá autorka svoje příspěvky. Bohužel jejich kvalita nebyla na uveřejnění, ale vysvětlete jí to. Snažil se po telefonu, taktně vysvětloval, aby neurazil, ale ona paní mu řekla: „Tak já vám pošlu dalších dvacet stránek, třeba si vyberete!“ No prostě si nevybral.

Bylo by možno psát o příjemném večeru dlouhou, dokonce jsem si chvílemi připadal i tak malinko jako na udílení Nobelových cen, nakonec někdo to v úvodu připomněl, že právě tento den se „Nobelovky“ udělují.

Jsem rád, že jsem se do „Takovýchle příjemných společností“ dostal i já. A doufám, že připravované projekty do budoucna budou i s mou účastí. Nakonec pan Krigl a jeho realistický přístup, nadšení pro věc a plány do budoucna jsou příslibem další spolupráce. Možná, že „Stavitelé chrámu ...“ budou ve svých stavbách pokračovat.

Václav

Knihu lze zakoupit na adrese: www.krigl.cz !

ČAJ č. 51 – HANA KŘIVÁNKOVÁ

Lednovým číslem ČAJe otevíráme nejen nový rok 2011, ale již desátý ročník tohoto časopisu.

Jak již jsem v listopadovém ČAJi (číslo 50) naznačil, Čaj doznává právě tímto číslem řady změn, jak doufám, tak to jsou změny k lepšímu, ale to všechno ukáže čas.

Zároveň chci zachovat dobré věci, jako např. představování hostů, ale chci z ČAJe udělat něco víc, než jen místo, kde najdete tvorbu autorů, ať již regionálních nebo celostátních. Původně jsem zamýšlel

začít vydávat v minulém roce ještě jeden časopis, takovou “Francovu literární revui”, ale ... při nástřelu prvního čísla, které jsem měl prakticky hotové, jsem usoudil, že bych si naložil až moc velké břemeno na svoje bedra, a tak jsem se rozhodl materiály připravené pro svůj “plátek” postupně využít v ČAJi. Takže od tohoto čísla budete nacházet v časopise rozhovory, ankety a další zajímavosti ze světa literatury a kultury vůbec. Pochopitelně přivítám i Vaše nápady, materiály a reakce.

A čím otvíráme to nové období časopisu? Předně tvorbou mladé autorky z východních Čech, HANY KRIVÁNKOVÉ (pseudonym Hana Eva Meierová). O talentu Hany se můžete přesvědčit nejen v její povídce KÁVOVÍ HŘEBCI (str. 4-6), ale především v poezii (str. 6-7) a ukázce z prvotiny “Eternum” (str.7-8), která vyšla v loňském roce.

V čísle najdete anketu na téma: LITERÁRNÍ NOVINY A ČASOPISY (str. 10-12), dále krátký rozhovor se ZOROU ŠIMŮNKOVOU (str. 13 – ČESKÝ RYBNÍK JE TAK MALÝ) a její krátkou povídku DOPIS.

Zároveň v lednovém čísle připomínám tvorbu našeho nedávno zesnulého člena PAVLA ZEMANA (str. 14-16).

A protože je zima, přibalil jsem i svoji povídku ze sportovního (lyžařského) prostředí JÜRGEN TO DOKÁŽE (str. 8-10)

Václav

BENJAMINEK MI UDĚLAL RADOST

Pod stromeček jsem dostal dárek, a to od občanského sdružení Benjaminek z Domažlic. Přišlo mně CD „Benjaminkovy pohádky nejen na dobrou noc“, což je soubor pohádek, které ocenila porota v rámci soutěže pro děti. A tak vznikl nápad ...

Mateřské centrum (Centrum pro rodinu) Benjaminek o.s. (z Domažlic) ve spolupráci s osobnostmi propojenými s Chodskem připravuje CD pohádek pro děti v dětských domovech, dětská oddělení nemocnic a mateřská centra v Plzeňském kraji. Vánoční dárek, finančně podporován Plzeňským krajem, je výsledkem literární soutěže "Pohádkové putování". Na CD se objeví tři

pohádky jičínského autora Václava France. Hlasy zapůjčili paní Marta Skarlandtová, Ludmila Nopová, pan Kamil Jindřich a osmiletý Petřík Vachulka. Povídání je proloženo písničkami tétož autora, hudbu napsal Michal Janeček. Zpívají sedmiletá Miruška Deckerová a osmiletá Eliška Šotová. "Nápad natočit CD pohádek byl logickým vyústěním literární soutěže a projektu "Čteme dětem pro radost". Snažíme se, aby se děti od televizní produkce vrátily k tištěným pohádkám, aby porozuměly textu a dokázaly jej zpětně převyprávět, popřípadě namalovat k příběhu obrázek. Vážíme si ochoty všech, kteří s CD pomáhají a věříme, že udělá radost nejen dětem, ale i dospělým," dodává předsedkyně MC Simona Váchalová – Vroblová. CD vyjde v nákladu 300 kusů a tak jej v případě zájmu budou moci získat i rodiče z řad široké veřejnosti.

Převzato ze stránek:

<http://www.mcbenjaminek.websnadno.cz/Aktuality.html>

Další informace o CD najdete na:

http://domazlicky.denik.cz/kultura_region/benjaminek-natocil-cd-pro-deti-z-domovu20101216.html

ŘEKNI MI, CO ČTEŠ ...

Soukromé vraždy 6 – Namaluj mi smrt aneb Má dáti - dal Veronika MÜLLEROVÁ Nakladatelství Alfa – Omega Dobřejovice , 2010

Jako čtenář prvních pěti dílů Soukromých vražd jsem se pochopitelně těšil i na šesté pokračování detektivních příběhů paní Veroniky. V duchu jsem si říkal, že autorka jen těžko najde nějakou novou "parketu" pro svůj příběh, ale mýlil jsem se. Opět mě nezklamala. Detektivní pátrání pokračuje, ale má přece jen řadu odlišností a nových prvků. Tak především zatímco v minulých částech zdatně Veronice pomáhá při pátrání životní partner David,

tentokrát je v tom sama (aspoň v závěru pomáhá kamarádka Lída). Zároveň nás autorka nezavede do ciziny, děj se odehrává doma – tedy v Čechách. Dále je příběh rozdělen na dvě části, úzce propojené postavou kamarádky z dětství Marií. A především je to drama lidských osudů, dá se říci, že vlastní zločin je trochu upozaděn.

Výraznou změnou je potom úvodní kapitola Ochutnávačka. Přiznám se, že když jsem ji četl, tak trochu jsem nechápal smysl jejího předřazení před vlastní děj, i když je to emotivně velmi silný text, ale postupně, jak jsem odhaloval příběh, zjišťoval jsem, že dvě ženy – jedna v růžovém sáří, druhá v pískovém sáří – jsou vlastně předobrazem hrdinek detektivky. Jejich životy jsou propojené, vzájemně se protnou. Jak autorka v úvodu píše: “Uspávačka ... je krutým předobrazem ...” Přiznám se, že i mně po jejím přečtení zamrazilo, ale uvědomil jsem si, že i my se stáváme v každodenním přijímání zpráv lhostejní k hrůzám, které na nás doléhají. Lidská bezcitnost, ztráta morálních zábran, otupění nad utrpením druhých, přehlížení nemocných a starých lidí, sobeckost a vypočítavost, to jsou všechno znaky, vstupující do našeho života. Kdo ví, kde až se ona spirála zastaví? Kam až dojdou další generace?

Na tyto otázky reaguje i detektivní román *Namaluj mi smrt*. Nakonec i jedna z protagonistek žádá budoucí oběť, zavražděného malíře: “*Namaluj mi smrt, lásko ...*”

Zaujal mě i prvek solidarity paní Veroniky. Kdo z nás by si vzal k sobě nemocnou kamarádku z dětství, když její rodina ji odmítá? I když nakonec, každý dobrý skutek, musí být po zásluze potrestán, jak už to tak v Čechách bývá.

Další otázkou je problém, jak by se člověk zachoval, kdyby znal jméno vraha, ale vzhledem k tomu, že je to jemu blízká osoba, nedokáže si poradit se svým dalším životem, nedokáže najít řešení a dostává se také na scesti.

Detektivka je především o ženách, neboť Marie a Saša jsou vlastně ony dvě ženy z úvodní *Ochutnávačky*, jenže v reáliích dnešního světa. Zajímavá je třeba i část, kde se autorka vrací ke smyslu 8.března – Mezinárodního dne žen. Je třeba dnes u nás zcela odstraněna diskriminace žen v odměňování?

Každá dobrá kniha má klást čtenáři otázky. Kniha *Namaluj mi smrt* je klade v hojně míře. Je psaná čtivě a jak se na správnou

detektivku sluší a patří i napínavě až do konce, i když o vražedkyni víme poměrně brzy. Ale nakonec jako v každé dobré detektivce pro dospělé – zlo bude potrestáno, ať už fyzicky či morálně. Zůstávají jenom otázky: Kam spěje společnost, kde dobro, láska a přátelství patří na smetišť?

Veronika Müllerová šestým pokračováním jistě neřekla poslední slovo. Těším se na její pátrání a přeji hodně úspěšně vyřešených případů a stejně tolik zajímavých knížek pro nás nenasytné čtenáře.

Václav

Jindra Lírová: ŘÍKÁM MU CHLAPEČKU

V závěru roku 2010 jsem jako vánoční dárek dostal sbírku mělnické básničky Jindry Lírové (vlastním nákladem) „Říkám mu Chlapečku“. Musím říct, že mě potěšila, a to hned z několika důvodů. Jednak jsem rád, že Jindra i přes svoje vážné zdravotní problémy stále píše poezii, překonala snad ty nejtěžší chvíle nemoci a možná, že svou velkou měrou k tomu přispěl i první vnuk Tomášek. A právě svému vnukovi věnovala Jindra svoji básnickou sbírku.

Vedle její poezie mapující prakticky rok života vnučka, najdete i fotografie Jitky Herbrichové, na kterých můžeme vidět, jak se z „malého uzlíčku“ klube „Chlapeček“. Vkusně připravená sbírka je literárně zajímavé čtení i příspěvek do rodinné kroniky.

I když je ve sbírce poezie spíše osobního rodinného rázu, má svůj přesah a přináší pousmání, radost i trochu nostalgie.

Dovolím si citovat jen krátkou ukázkou:

Jednou i my jsme dětmi byli
a s námi krásný čistý svět
a trvalo to jenom chvíli
a bylo nám co závidět

Přeji Tomáškovi, aby pro něj babička připravila ještě hodně podobných básniček a sbírek. Babičce Jindře potom přeji, aby jí vnuček přinášel jen samé radosti a inspiraci, dále potom hodně zdraví, štěstí a optimismu do života i literární tvorby.

Václav

Ať je nám v celém novém roce 2011 příjemně,
jako nám bylo
na 3.Jičínském poetickém jaru 2010.

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů
Vydává Literární spolek při Knihovně Václava Čtvrťka v Jičíně
jako interní tiskovinu.

Připravil : Václav Franc, K Hájku 1724, 509 01 Nová Paka

Ročník 12. Číslo 1. Leden 2011.

(5. ledna 2011)

www.ikobra.cz